

a mitjan abril amb una actuació dels manaies de la localitat, l'Aplec del Vilar, un concurs de murals i una representació teatral del grup Miratge. El mes de juny hi va haver un concert de música del Renaixement a càrrec del cor de cambra Sota Palau, de Blanes, i de Quèdlibet Grup Coral, de Molins de Rei. El 7 de juny, data en què es va erigir oficialment la parròquia, l'església blanenca va acollir un concert memorable de l'Escolania de Montserrat. Paral·lelament, hi va haver una exposició organitzada per l'Arxiu Municipal a la Casa Oms. Al llarg de l'estiu el cicle ha ofert audicions de sardanes, una representació de contes per l'Associació Joan Petit, la benedicció del mar des de sa Palomera, enramades, cercaviles, una missa solemne el 26 de juliol (festa de la patrona, Santa Anna), correfocs, visites guiades a la parròquia-palau dels vescomtes de Cabrera, la cursa «Córrer el Cós» i un concert de la banda del Col·legi de Santa Maria. Per al mes d'octubre es preveu un festival de dansa, un cicle de conferències, una festa infantil, una trobada de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes, un concurs literari de poesia, diversos espectacles, la projecció de quatre pel·lícules dins la Mostra de Cinema Espiritual, l'organització d'una taula interreligiosa a la Biblioteca Comarcal, una obra de teatre del grup El Mirall amb la col·laboració de l'esbart Joaquim Ruyra, una baixada de torxes des de les ermites blanques fins a la parròquia, un concert al Centre Catòlic, un pessebre monumental dedicat al vescomtat de Cabrera, un nou espectacle de l'esbart Joaquim Ruyra i una missa d'àngelus amb el cor de cambra Sota Palau el 29 de desembre. Dins de l'any 2020 es presentarà el llibre commemoratiu del setè centenari de la parròquia i se'n farà la cloenda oficial.

>> La parròquia-palau dels vescomtes de Cabrera de Blanes. (Font: GENERALITAT DE CATALUNYA)

Lloret: els Amics de la Música | Fa uns quants anys es va crear aquest col·lectiu, centrat en la parròquia, amb la finalitat de promoure la restauració de l'orgue monumental de l'església i, alhora, fomentar la música. Amb la incorporació a la parròquia del nou rector, Mn. Martíà Brugada, que ha aportat punts de vista no sempre coincidents amb l'associació, els Amics de la Música han acabat deslligant-se del centre parroquial per reforçar el seu paper com a promotors de la música a la localitat en diversos vessants, sense deixar de vetllar per la restauració de l'orgue. Joan Romaní Draper, conegut actor de teatre lloretenc, ha assumit la presidència de l'entitat, i l'organista internacional Silvia Castillo, la coordinació tècnica. De moment, per aquest estiu es van programar unes «Nits de piano» a la sala gran del Teatre de Lloret. Dins aquest cicle, es va fer un recital de música de Mompou interpretat per Adolf Pla. També es van oferir uns *Divertiments per a piano* a càrrec de Xevi Compte, amb sorprenents simbiosis d'obres de Chopin i Llach o Leonard Cohen, i Mecano i Manuel de Falla. En una tercera vetllada, Viviana Salisi al piano, Lorena Garcia com a soprano i Joan Pau Romaní com a rapsode van interpretar un recital de cançons marineres, que feia un recorregut des de Monteverdi fins a l'havanera.

LA Cerdanya

Text i foto > SANDRA ADAM

El campanar de Puigcerdà, símbol de la vila | El símbol de Puigcerdà per excel·lència és el campanar. Actualment, a la part inferior de l'edifici hi ha l'oficina de turisme i el campanar es pot visitar diàriament. Cal llançar un crit d'alerta sobre l'estat de conservació i sobre l'ús que es fa d'aquest monument com a torre de telecomunicacions. En primer lloc, el primer tram d'escaleres, amb graons de granit, s'està desfent a causa del pas dels visitants. En segon lloc, els responsables de Cultura del municipi cal que reflexionin sobre quin és el paper que es vol donar a l'edifici: com a monument històric o com a torre de telecomunicacions.

Si es tracta del primer cas, actualment l'ús que es fa del campanar no respon a aquestes expectatives. A la

part superior hi ha diversos repetidors i antenes que en desvirtuen la visita. A més, recentment, s'han fet obres a l'antic rellotge per instal·lar uns grans aparells electrònics que fan molt soroll.

És difícil que ambdues activitats puguin conviure sense fer-se nosa. Es tracta d'un debat que acara cultura i telecomunicacions, i que passa per definir quin és el paper que volem per a un edifici que explica la història de la capital cerdana.

>> El campanar de Puigcerdà.

Benvinguts a pagès, benvinguts a la Cerdanya

| Des del primer de juny i durant tot l'estiu, diversos productors de la Cerdanya han obert les portes de la casa de pagès on produeixen llet, iogurts, formatge, carn, verdures i altres aliments de primera necessitat. La Cerdanya és una comarca novella pel que fa a les visites a pagès, però les diferents activitats han arribat per quedar-s'hi.

Les noves generacions de pagesos han pogut rebre, prèvia inscripció, qualsevol persona amb curiositat per saber com s'elabora un formatge o que hagi volgut veure, en directe, diferents tipus de cultius. Tots aquests pagesos són empresaris emprenedors que lluiten perquè el plat que posem a taula sigui al màxim de saludable.

Aquesta iniciativa, impulsada per l'Associació Agroalimentària de Cerdanya, no només ha permès descobrir i promoure els productes i els productors locals, sinó que ha obert al públic

diferents cases de pagès cerdanes. Sota el porxo o al mig de l'era, s'han dut a terme activitats, demostracions i degustacions per als més gormands. Estigueu atents a les properes convocatòries.

EL RIPOLLÈS

Text > EUSEBI PUIGDEMUNT

Museu Etnogràfic de Ripoll | La crònica d'aquesta edició presenta tres focus d'interès: Ripoll, Sant Joan de les Abadesses i Camprodon. La capital de la comarca ripollesa continua amb les diferents celebracions i commemoracions que des del Museu Etnogràfic de Ripoll (MER) es duen a terme amb motiu dels noranta anys de la seva fundació. De la munició d'activitats organitzades, cal destacar-ne les pedagògiques, adreçades a tota la comunitat educativa de la comarca, però especialment a l'alumnat, com ara «Fes d'etnògraf», «Fes de monjo copista a l'*scriptorium* de Ripoll», «El ferro i el seu treball» o «Jocs de pistes», entre d'altres. Totes aquestes activitats tenen l'objectiu de posar en relleu el patrimoni etnològic i la cultura tradicional pròpia del territori. També convé citar les activitats relacionades amb el Dia Internacional dels Museus, especialment la gimcana protagonitzada per Tomàs Raguer, fundador del MER, i la Nit dels Museus.

Ciutat de Clownia | Les viles de Sant Joan i Camprodon comparteixen un element comú, per bé que de signe diferent, la música, amb els festivals Clownia i

Microclima respectivament. A la vila de Sant Joan de les Abadesses, cal afegir-hi el Festival del Comte Arnau, que enguany ha arribat a la vint-i-quatre edició.

Pel que fa al Ciutat de Clownia, enguany es va presentar sota el lema «Una vida que dura quatre dies», en referència als quatre dies, del 27 al 30 de juny, en què va tenir lloc el festival. Hi destaquen els noms de figures consagrades o emergents del panorama musical català: Oques Grasses, Companyia Elèctrica Dharma, Itaca Band, Joan Dausà, Buhos, Orquestra Di-versiones, etc., en escenaris repartits entre la plaça Major, la plaça de Barcelona i el recinte pròpiament dit de Ciutat de Clownia.

A la vall de Camprodon, entre els dies 19 de maig i 25 de juny, hi va haver els concerts de petit format que donen cos a la segona edició del Microclima, un cicle de concerts a l'aire lliure que té «l'objectiu de potenciar l'entorn del municipi i alguns dels seus espais amb més encant, a través de propostes artístiques més actuals», segons paraules de la regidora de Cultura, Anna Colomer i Vila. Els noms dels artistes que enguany hi van concórrer són Cesc, Ivette Nadal, Judit Neddermann (també present, per cert, al Clownia, el divendres 28 de juny), Miquel Abras, Mireia Vives i Borja Penalba.

Vistos els aspectes musicals, retornem a Sant Joan de les Abadesses per donar un cop d'ull al seguit d'activitats que van conformar el XXIV Festival del Comte Arnau. El festival va tenir lloc els dissabtes de juliol i el primer dissabte d'agost, amb dos actes inaugurals, el 5 i el 6 de juliol. El divendres 5, es va inaugurar una exposició dedicada a la recreació del mític comte a les sales Josep Puig i Cadafalch i

Joan Maragall i Gorina del Palau de l'Abadia. Les obres eren del pintor i dibuixant Josep Ribot i Calpe (1888-1974). El dissabte 6 hi va haver la conferència «El rastre valencià del comte Arnau», a càrrec de l'escriptor català Víctor Gómez i Labrado.

A banda dels dos actes esmentats, de la resta de les activitats programades en sobresortien les següents: *Tornar a casa*, un seguit de balls de l'Esbart Dansaire Joaquim Ruyra, i *Electrogralla*, un espectacle experimental de Roger Andorrà, amb una gralla connectada a uns pedals electrònics, de manera que, partint de l'instrument vuitcentista, el músic s'endinsava en la música electrònica.

Per endolcir els dies arnaldians, a les fleques, pastisseries i restaurants de la vila s'oferien el plat i el dolç del comte Arnau, inspirats en diversos receptaris de la cuina medieval catalana.

>> Cartell del festival Clownia.
(Font: CLOWNIA FESTIVAL)

GIRONINS A L'EXTERIOR

Text > SUSANNA COLL

Vaig arribar als Estats Units el desembre de 1998. Havia acabat la carrera i vaig decidir anar-me-n'hi un any a aprendre anglès amb un programa d'*au-pair*. Després de dos anys, vaig trobar feina a la Universitat de Michigan, on em van contractar de professora d'espanyol. Des de l'any 2012 també hi faig classes de català. A part del primer mes, que va ser molt difícil, puc dir que vaig adaptar-me al país de manera relativament fàcil. Tot era nou, captivador, i allà on jo vivia hi havia un munt de gent de procedència internacional, la qual cosa va fer l'experiència interessant i fascinant. De seguida vaig conèixer gent amb qui vaig connectar i que em va permetre continuar connectada amb la llengua i la cultura. També, poc temps després d'arribar, vaig conèixer la persona que seria la meva parella. Actualment estic casada i tinc dos nens, l'Anna i en Biel.

Al llarg dels vint anys que porto vivint a Michigan, actualment a Ann Arbor, he continuat tenint un vincle gran amb Salt i Girona, perquè hi vaig cada any a passar els estius. Els

meus fills parlen anglès, català i castellà, per ordre de preferència, i els encanta passar els estius a Sant Feliu de Guíxols. Com jo, tenen una gran connexió amb la llengua i la cultura, especialment a través dels seus avis. A casa, jo els parlo català i mirem programes com *El foraster*, *Al cotxe*, *Aeroport*, *Doraemon* i *El detectiu Conan*. Per a mi sempre va ser molt important que els meus fills fossin com a mínim biculturals i bilingües, i que poguessin comunicar-se quan anessin de vacances a Catalunya.

És difícil no enyorar-se, però em considero una persona afortunada, perquè gràcies a les noves tecnologies sentir-me a prop de Girona, dels amics i de la família és molt fàcil. També perquè gràcies a la meva feina no només puc parlar la llengua diàriament fora de casa, sinó que també puc compartir la meva cultura amb estudiants que solen estar molt interessats a aprendre sobre la història, la llengua i la cultura catalanes. I, darrerament, sobre la situació política també.